

Geachte journalistiek,

Bij deze dien ik mijn ontslag in. In deze brief deel ik u de belangrijkste redenen voor mijn besluit. Toen ik begon met werken als journalist was schrijven mijn lust en mijn leven, en ik dacht dat ik de wereld kon veranderen. Ik hoopte op een baan op een redactie waar ik mijn kennis van de wereld en creativiteit kon inzetten. Ik zocht naar een plek om verhalen te vertellen en ruimte te geven aan mijn stem. Ik zou de democratie bewaken en bevragen.

Maar nu, na een aantal jaren voor je te hebben gewerkt, merk ik dat deze dromen niet zijn uitgekomen. Altijd dat concurreren om opdrachten, in plaats van met, tegen je collega's moeten strijden. Al die eilandjes.

We kunnen met elkaar meedenken. Ik geloof nog wel dat je creatiever wordt van samenwerken, dat een product beter wordt door er met anderen naar te kijken. Maar in de praktijk werkt het niet zo. Het feit dat je als freelancejournalist steeds bezig moet zijn met pitchen, je publiek en commerciële belangen maakt je soms een verkapte stofzuigerverkoper.

Wat me ook met enige regelmaat tegen de borst stuit is het napraten van elkaar. Te snel willen scoren op een onderwerp waardoor voorbij wordt gegaan aan de journalistieke principes van hoor, wederhoor en vooral onderzoek naar hoe een bepaalde situatie is ontstaan. Werkgevers geven niet meer om kwaliteit, maar om een zo groot mogelijke bereikbaarheid, zoveel mogelijk publiek.

Confirmation bias is wat de klok slaat, samen met cherry-picking. Als er geen ruimte en tijd gegeven wordt om de ware feiten te vinden en delen, dan is er voor mij ook geen reden om te blijven.

Dan de inhoudelijke bemoeienissen. Journalistiek is een ander woord voor 'ruzie maken'. Bij het schrijven van artikelen kom je met veel verschillende mensen in aanraking die allemaal een eigen visie hebben. Uiteindelijk maak je van alle meningen en feiten die je in je onderzoek bent tegengekomen, je eigen verhaal. Er zijn altijd mensen die het daar niet mee eens zijn. Geloof me nu toch dat ik een expert ben in het achterhalen van informatie en dit weet te vertalen naar mijn doelgroep. Ik vertik het mijn artikel nog een keer aan te passen omdat iemand er weer wat van vindt, of er nog wat extra's bij moet. Weet u wel hoeveel tijd er al in zit en wat ik betaald krijg?

Ik heb jarenlang gestudeerd, heb een masterdiploma, en ik verdien minder dan de loodgieter. Kan ik niet elders veel meer verdienen? De honorering voor mijn kennis, kunde en producten is absurd laag. De onzekerheid en slechte verdiensten trek ik niet meer. Het elke maand niet weten of je genoeg kunt verdienen om rond te komen breekt me op. De stress, oh de stress, van een leven als freelancer!

Dan is er nog het feit dat de onderzoeksjournalistiek altijd op zoek is naar het slechte in de mens; belangenverstrengeling, machtsmisbruik, corruptie, zodat het lijkt alsof de hele wereld bestaat uit slechteriken. Door te publiceren over negatieve zaken, schetsen we als journalisten een scheef beeld van de werkelijkheid. Journalistiek vertelt op deze manier niet hoe de wereld in elkaar zit, maar werpt een gigantisch rookscherm op.

Voor de status hoef je het ook niet te doen. Het maatschappelijk aanzien van mijn vak is laag. Je eigen omgeving kijkt je soms meewarig aan. "Dat je daar zin in hebt," is een veelgehoorde uitspraak, die niet echt motiveert.

Ik wou dat je meer open stond voor andere perspectieven en voor sparren, voor het delen van ideeën en enthousiasme om samen tot nieuwe hoogtes te komen. Maar jij wil geen verandering en verrijking. Ga eens buiten de gebaande paden en bekende namen.

Ik zoek een werkgever die open staat voor vernieuwing en een oprecht nieuwsgierige blik. Ik ga ergens werken waar er wel ideeën zijn over de toekomst, waar ideeën toegejuicht worden in plaats van ingedamd, waar minder onderlinge rivaliteit is en waar ik energie krijg in plaats van als een zombie thuiskomen na het werk. Ik kan beter een echt vak leren. Beter verdienen, meer vrije tijd en minder gedoe.

Vriendelijke groeten,

Een journalist